

der da ogsaa skulde fremhæves som Undtagelser, tror jeg, at vi vilde have en letfattelig og godt virkende Fredningstid, hvorved vi ikke kom til at gøre mere Fortræd paa Vildtet end nødvendigt. Vi vilde derved navnlig afskaffe al denne Senvinter- og tidlige Foraarsjagt, som vi nu har, der er aldeles ødelæggende. Det er en Sorg at se det Spørgsmaal dukke op her hvert Aar efter Nytaar, om den Sneppe, Kongen faar, er den første Sneppe fra i Aar eller den sidste fra i Fjor. Hvis Sneppen overlever 1. Januar, skal den være fri for Besøg i Kongens Køkken. De Snepper og mange andre Fugle, der besøger Danmark for at rejse op mod det høje Nord, skal betragtes som Hædersgæster og indbydes til at blive her. Mange af de Fugle, som nu næsten aldrig ruger her — Skovsneppen er meget sjældent rugende her —, men tager videre op mod Nord, vilde, hvis de fik Fred og Ro til det, og man ikke hadede dem paa denne deres Ynglevandring, uden Tvivl slaa sig til Ro her. Der er kommet Røster frem i Bladene om den fortrinlige Jagt, der er om Foraaret paa alle de forskellige Sorter Ænder og Gæs, som slet ikke kommer Danmark ved, fordi de ruger ganske andre Steder, men det kalder jeg ikke for Jagt. Det er en Uting at ligge i Motorbaade og skyde Snese af Ænder og Gæs bort. De kommer i Flokke hertil, og nogle Dage efter har de delt sig to og to, de parrer sig og skal saa flygte bort fra vore Kyster og Strande for at finde et Sted, hvor de i Ro kan sætte Bo. Det harmer mig, naar jeg om Vinteren gaar gennem Bredgade eller Købmagergade, navnlig naar Vinteren begynder at blive lidt streng, og ser de Masser af Havænder og særlig af Ederfugle, som vore Fiskere tager i Garn. Hvad skal det til? Det er ikke nødvendigt, saaledes som det blev hævdet af en foregaaende Taler, at vore Fiskere har den Indtægt. Der er Fisk nok til at føde vore Fiskere. Disse Fugle, som er kommet hertil paa Rejse, skal, naar Nytaar er omme, have Fred. En Fugl som Ederfuglen skulde have Fred hele Aaret. Jeg har ovre paa Saltholmen staaet saa nær ved en rugende Ederfugl, at jeg kunde naa den med Haanden. Det var et meget mere højtideligt Øjeblik og meget morsommere end et Møde her i Folketinget, skønt der ingen Talere var ved den Lejlighed; havde man begyndt at holde Tale, var den vel gaaet sin Vej. Men saaledes som denne Ederfugl laa dør paa den flade Plæne midt inde paa Øen i en høj-

bygget Dunrede, som den selv havde lavet, saaledes kunde der ligge 500—600, ja, mange flere Ederfuglerederer paa denne flade Ø, en Mil udenfor København, hvis vi ikke hadede og skød og fangede disse Fugle i Garn. De ruger ovre paa den svenske Kyst, for Svenskerne freder Ederfuglen. Hvorfor skal vi gøre dem fredløse? Jeg forstaar det ikke. Den er ikke saa herlig at spise, og selv om den ogsaa var det, maatte vi kunne lade være med det, for vi har jo anden Mad nok her i Danmark.

I § 6 og flere andre Steder tales der om „Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse staaende indhegnet Have“ som særligt Fredningsomraade. Denne her „Forbindelse“ kan jeg ikke indse Nytten af. Hvis Haven er særlig godt indhegnet, maa det være mig ligegyldigt, om den ligger paa den anden Side af Vejen og ikke staaar i umiddelbar Forbindelse med min Gaard og min Gaardsplads. Det samme kommer igen i andre Paragraffer, f. Eks. i § 9.

I § 15 hedder det, at man forbrøder sit Jagttegn, naar man to Gange i Løbet af 5 Aar er straffet for ulovlig Jagt eller Dyrplageri. Det er rigtigt og godt, men naar man nu er blevet dømt til at betale en Bøde, skal man saa ogsaa have sit Jagttegn forbrudt? Det forekommer mig, at vi har to Slags ulovlig Jagt. Den ene Slags er en ganske uskyldig Forseelse, som den bedste kan komme til at gøre sig skyldig i, f. Eks., hvis han uden at kende Terrænet meget nøje eller hidset af sin Iver springer over en Grøft og kommer over paa den Side, hvor han ikke maa gaa; derfor behøver man saamænd ikke at straffe en Mand og fratage ham hans Jagttegn. Den anden Slags er den professionelle Krybskytte, den, der enten alene eller i Forbindelse med en hel Bande driver ulovlig Jagt som et Erhverv. Hvis den højtærede Landbrugsminister foretog en Enquête til Politimestrene i visse Egne — jeg kan godt anvise ham saadanne Egne —, vilde han faa at høre, at der — det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) har omtalt saadanne Egne, hvor der er meget Vildt, altsaa mange Godser — inde i Købstaden eksisterer en hel Familie eller en lille selskabelig Forening paa en halv Snes Mand, som holder baade Motorbaad og Køreøj med alt dertil hørende for at drive forbudt Jagt, Krybskytter, der ganske lever deraf og ikke tager sig noget andet til og altsaa paa en temmelig skam-